

[Røsing]

oprindelige folks muligheder for frit og på et bæredygtigt grundlag at udnytte deres egne ressourcer; det gælder også Danmarks samarbejdslande i bistandssammenhæng. Her bør regeringen ganske klart være mere fleksibel i forbindelse med en række lande.

Der er naturligvis bestemte spilleregler, som er nødvendige, når så store dele af skatteyderpengene er øremærket til udviklingshjælp. Der kan her være grund til at pege på anvendelsen af det, der hedder BNP, bruttonationalproduktet, som en rettesnor, når det gælder bistand til visse lande. Oprindelige folk er i mange tilfælde afgrænsede befolkninger inden for deres nationer med et sædvanligvis meget lavere indkomstniveau. Det bør derfor være muligt at tilrettelægge det danske bistandssamarbejde på en måde, så disse folkegrupper tilgodeses i langt større grad, end tilfældet er i dag.

Verden er i dag således indrettet, at det bliver mere og mere vanskeligt at indrette sit verdensbillede efter de eksisterende landegrænser. Etniske og kulturelle kendetegn på tværs af grænserne spiller en stadig større rolle i vores bedømmelse af, hvem vi egentlig samarbejder med. Der er mange gode formål, som vi gerne vil yde vores bidrag til. Jeg vil gerne her opfordre til, at vi allerede under de igangværende finanslovforhandlinger tænker på at tilgodese formål, der kan komme de oprindelige folks sag til gode. Det er ikke tiden her konkret at komme ind på særlige formål eller særlige projekter, men vær forvisset om, at det ikke skorter på ideer.

Som jeg tidligere har sagt, er Danmark på mange måder et godt forbillede. Lad mig slutte med et dejligt eksempel: Under Den Arktiske Miljøkonference i september i år i Nuuk i Grønland var den danske regering den eneste af de otte deltagende nationer, som gav tilsagn om økonomisk støtte til det videre arbejde. Endvidere gav Danmark tilsagn om at oprette et sekretariat til at følge op på dette arbejde.

Jeg skal til sidst tillade mig på vegne af Socialdemokratiet, Konservative, Venstre, SF, CD, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget tager regeringens redegørelse om overvejelserne vedrørende opfølgning på 1993 som FN's internationale år for verdens oprindelige folk til efterretning.

Folketinget understreger vigtigheden af, at Danmark aktivt søger at fremme de oprindelige folks vilkår og rettigheder, og opfordrer regeringen til

- at arbejde for, at FN snarest færdiggør og vedtager FN-deklarationen om oprindelige folks rettigheder – samt at sikre, at spørgsmålet om Folketingets ratifikation af ILO-konvention nr. 169 af 27. juni 1989 snarest afklares,
- aktivt at bidrage til at bringe krænkelse af oprindelige folks rettigheder til ophør gennem bilaterale kontakter og internationale organisationer,
- at arbejde for, at der inden for FN snarest oprettes et permanent forum for oprindelige folk,
- at medvirke til, at FN proklamerer et tiår for oprindelige folk,
- i indeværende folketingsår at fremlægge en samlet strategi for en øget og effektiv dansk bistand til verdens oprindelige folkeslag.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 11).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Fischer (KF):

Det Konservative Folkeparti mener, at vi står over for tre hovedudfordringer i bestræbelserne på at bedre vilkårene for de oprindelige folk:

Først og fremmest skal der gøres en forstærket indsats for at bringe de umiddelbare, åbenlyse og ofte meget grove krænkelse af disse folks rettigheder til ophør. Her er tale om overgreb på almene menneskerettigheder, ofte kombineret med omfattende ødelæggelser af natur og miljø, som burde være åbenbare for enhver, men som ofte foregår i det skjulte, netop fordi ofrene for disse overgreb blandt de oprindelige folk er for svage til at få begivenhederne frem til verdens førende tv-stationer.

Dernæst gælder det om gennem internationale aftaler og konventioner at traktatfæste, at de oprindelige folk i de enkelte nationalstater sikres lige rettigheder med det sædvanligvis store befolkningsflertal, der politisk, økonomisk og kulturelt har den egentlige magt.